

[Statsministeren.]

svare på. Det bliver derfor min opgave at svare på de mere generelle synspunkter, der er ført frem.

Det gælder også vedrørende de af hr. Rosing og af hr. Knud Hertling rejste spørgsmål. Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at udtrykke min glæde over, at de to grønlandske repræsentanter i folketinget er enige med regeringen i den målsætning, der er sat for vor grønlandspolitik. Det regnede vi også med, idet tidligere debatter om dette har udtrykt en sådan enighed. Udviklingen af Grønland giver os særlige problemer, det ved alle. Jeg lyttede med interesse til de betragtninger, hr. Rosing gjorde gældende vedrørende mulighederne for at fremme den generelle målsætning ved at øge det kommunale selvstyre, og jeg synes, det er en så vigtig ting at få dette bedømt, at jeg gerne vil understrege, at regeringen både må og vil interessere sig for de muligheder, sådan at vi kunne nå frem til så hurtigt som overhovedet gør ligst at nærme os den angivne målsætning.

Jeg er også meget glad for, at hr. Rosing udtalte, at han skønnede, Grønland i fremtiden ville være tosproget. Det var også den erfaring, jeg rejste hjem med, da jeg sidste år var på Grønland. Jeg tror, det er en rigtig målsætning ud fra de særlige kulturelle og erhvervsmæssige opgaver, der er stillet os på Grønland.

Både hr. Rosing og hr. Knud Hertling var inde på problemet om posttaksterne, og hr. Knud Hertling stillede et spørgsmål, som jeg næsten er sikker på at han er enig med mig i at han alligevel ikke burde have stillet, nemlig om regeringen er ude på at diskriminere imod Grønland. Svaret kender hr. Knud Hertling på forhånd: Det er vi selvfølgelig ikke. Men det, vi har tilfælles — de, der har det ganske særlige kendskab og den særlige repræsentation for Grønland, og vi andre — er, at vi står med den fælles viden om, at det er mange hundrede millioner kroner, der hvert år må og skal investeres i udbygningen af det grønlandske samfund, og her må man stræbe efter at finde vejen til den bedst mulige anvendelse af de offentlige midler, der anvendes i og for Grønland. Jeg siger ikke, at regeringen ikke kan begå fejl i sin vurdering af dette, men der er

ingen grund til at betvivle, at vi i vore bestræbelser har haft det for øje: hvor meget kan og hvor meget skal det danske samfund investere i Grønland, og hvordan finder vi frem til den bedste anvendelse af disse midler? Det er en sådan generel betragtning, der har ligget bag vor vurdering af posttaksterne, som vi erkender er et særligt problem — et problem, som vi også har forstået man føler overordentligt stærkt i Grønland.

Hr. Sigsgaard og fru Hanne Reintoft rejste begge spørgsmålet, om de forlydender, man havde set i pressen om, at der skulle være truffet en aftale om delvis dækning af omkostningerne ved de amerikanske styrker i Europa, var rigtige. Jeg kan sige til de to medlemmer, at det er de ikke. Der er ikke truffet en sådan aftale om, at andre NATO-lande skal yde en delvis dækning af de amerikanske styrker. Dermed er der heller ikke noget at svare med henblik på tillægsspørgsmålet om, hvad beløbet i givet fald var.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at byde venstres nye gruppeformand, hr. Enggaard, velkommen blandt ordførerne. Vi, der skal deltage i denne debat, har jo den fælles opgave, dels at få præsenteret vore politiske modsætninger, om man kan sige det sådan, dels om at få draget frem det saglige indhold i den generelle økonomisk-politiske debat, som dette jo er, og dér synes jeg, der er meget at takke hr. Enggaard for i hans ordførertale. Hr. Enggaard sagde, at det var væsentligt, at man ikke plukkede enkeltheder ud og regnede med, at så stod resten tilbage. Jeg er glad for denne udtalelse, fordi den giver mig anledning til dels at minde om, at sådan har jeg selv tidligere sagt det, dels at understrege, at når man lægger op til forhandling, må det selvfølgelig være sådan, at man kan ikke fjerne enkeltheder og tro, at andre så står urørte tilbage.

Hr. Haunstrup Clemmensen var inde på et synspunkt, som jeg synes man fra oppositionsordførerne ligesom glemte i sin bedømmelse af den økonomiske opgave, vi står over for, idet hr. Haunstrup Clemmensen sagde, at i al den megen diskussion om, hvad indkomspolitik egentlig er for noget, er det værd at erindre sig, at der findes andre befolkningsgrupper, hvoraf store dele har det endnu vanskeligere økonomisk, end store grupper inden for lønmodtagerne har